

Za Ing. Stanislavem Boučkem

V pondělí 3. března 2014 jsme se v pražském krematoriu ve Strašnicích naposled rozloučili s Ing. Stanislavem Boučkem, bývalým pracovníkem Výzkumného ústavu cukrovarnického v Praze-Modřanech, který se mj. podstatně podílel na počátečním rozvoji automatizace naší cukrovarnické výroby.

Svůj život (15. 3. 1932 – 18. 2. 2014) prožil především v Praze. Po absolvování gymnázia v Praze-Holešovicích vystudoval strojní fakultu ČVUT v Praze. Protože miloval lyžování (a vodáctví), absolvoval u mistra Brabce školu studené kuchyně a čišnictví, aby mohl během studia strávit racionálně čas jako zaměstnanec na jedné krkonošské chatě, kde se stal i členem Horské služby. Po absolutoriu vysoké školy roce 1954 přijal místo konstruktéra v Prototypových dílnách (později Podnikových dílnách Pražských cukrovarů) v Praze-Čakovicích. Tam jsem se s ním setkal v roce 1959; založili jsme spolu s dr. Čížem Závodní pobočku ČSVTS. V roce 1962 přešel do oddělení automatizace VÚC v Praze-Modřanech s představou činnosti na úseku konstruování mechanizovaných linek. Pracovní náplň oddělení se soustředila na výzkum automatizace operací technologického procesu. Opět jsem se s ním setkal ve VÚC v roce 1965 v oddělení automatizace. Ing. Bouček se v něm stal členem skupiny, která se věnovala především otázkám automatizace výroby cukrovin, hlavně vaření žlutých cukrovin v diskontinuálních zmičích. 27. 11. 1967 přihlásil vynález „Způsob regulace sváření cukrovin“, na nějž mu byl udělen patent. Ing. Bouček také významně přispěl ke koncepci automatického regulátoru AV-15, který pro tento účel konstruovali pracovníci n. p. Tesla – Elstroj. Jeho vynález byl posléze realizován v řadě čs. cukrovarů. Protože z Generálního ředitelství cukrovarnického průmyslu, n. p., byly vznášeny námitky proti vyplacení zákonných odměn za využívání tohoto vynálezu, Ing. Bouček tuto instituci žaloval a soudní spor vyhrál. Nicméně okolnosti tohoto případu přispěly k jeho rozhodnutí odejít v roce 1973 z cukrovarnického

Ing. Stanislav Bouček ve skupině pracovníků oddělení automatizace VÚC na dvoře cukrovaru v Hrochově Týnci v roce 1969; zprava V. Hrdlička, Ing. A. Havlín, Ing. S. Bouček, Ing. J. Řádek, Ing. J. Horníková, doc. Dr. Ing. V. Valter, CSc. (foto J. Kolář)



průmyslu. Nastoupil do oddělení racionalizace v podnikovém ředitelství Kancelářských strojů, n. p. V roce 1991 přešel do předčasného důchodu.

Ing. Bouček se osvědčil jako pracovitý, spolehlivý a výkonný výzkumník. I proto se stal v roce 1967 zástupcem vedoucího oddělení automatizace VÚC. Publikoval v Listech cukrovarnických a ve sbornících akcí, na nichž úspěšně přednášel. Měli jsme ho rádi pro jeho otevřenost, spolehlivost, výkonnost, upřímnost, kamarádství a téměř vždy veselou náladu. Byl to fair-play společník, který dovedl houževnatě prosazovat svá práva.

Ing. Bouček byl vždy čínorodý. Po skončení studií vykonával řadu let v Praze-Braníku správcovskou funkci v loděnici Kotva, spojené s autokempem, mnoho času věnoval aktivitám na Valšovských boudách v Krkonoších, kde správoval několik let i jako důchodce. Ve VÚC se podílel na všech společenských akcích, zejména rád organizoval akce pro děti zaměstnanců nebo při nich pomáhal. Nezapomněl na bývalé přátele z VÚC ani jako penzista a pilně se účastnil jejich měsíčních schůzek. Také jeho bývalí spolupracovníci a přátelé na něj nezapomněli, soudě podle velké účasti smutečních hostů na posledním rozloučení. Byl to člověk, na nějž se vzpomíná jen v dobrém.

Vladimír Valter